

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 15C/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213545
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Kurinec
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312213545.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, pred sudcom JUDr. Mariánom Kurincom, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeným Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky zastúpenou Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh sa **z a m i e t a**.

Účastníkom sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal prostredníctvom svojho zástupcu podal dňa 27.09.2012 návrh na začatie konania nasledovného znenia:

1. „I.

Žalobca považuje za potrebné úvodom upozorniť na fundamentálnu skutočnosť spojenú s argumentom o predpojatosti okresného súdu, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný súd podľa ust. § 85 ods. 3 zákona č.99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“). Vecne a miestne príslušný súd, ktorý by bol inak oprávnený vec prejednať, je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou. Okresný súd Bratislava III zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane žalobcu a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Ak bol sám okresný súd ako štátny orgán škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov rozhodoval predmetný spor. Nerešpektovaním tejto premisy by došlo k negácii zásady nemo debet esse iudex in propria causa. Ústavný súd k potrebe uplatňovania objektívneho hľadiska pri posudzovaní skutočností významných pre rozhodovanie o nezaujatosti sudcov v uznesení sp. zn. I. ÚS 65/05 z 20. apríla 2005 uviedol cit.: „Pri skúmaní podstatných náležitostí pojmu „zákonný sudca“ treba brať do úvahy nielen príslušnú zákonnú úpravu, ale predovšetkým ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd o nezávislom a nestrannom výkone súdnictva. Existencia nestrannosti musí byť určená jednak podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a jednak podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť. V tomto smere ide o zvažovanie zistiteľných skutočností, ktoré môžu nestrannosť sudcu spochybniť. Z tohto pohľadu môže mať dokonca určitý význam aj zjav - zdanie (appearances). Je to inými slovami vyjadrený výstižný výrok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delcourt v. Belgicko, 1970, séria A, č. 11, podľa ktorého „spravodlivosť má byť nielenže vykonávaná, ale

sa aj musí javiť, že je vykonávaná“. Podstatnou je dôvera, ktorou musia sudy v demokratickej spoločnosti u verejnosti vzbudzovať.“ Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo žalobcu na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý.

Žalobca preto v zmysle ust. § 12 OSP žiada, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázanie veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

II.

Žalobca - POHOTOVOSŤ, s.r.o. je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Je registrovaná Obchodným registrom Okresného súdu Bratislava I v oddiele: Sro, Vložka číslo: 23636/B.

III.

Žalobca v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úver č.: XXXXXXX) navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXX dlžníkom (povinným):

- meno a priezvisko dlžníka (povinného): F. Z.
- dátum narodenia dlžníka (povinného): XX.XX.XXXX

Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo M..

IV.

Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava III (ďalej len „Exekučný súd“) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V.

Exekučný súd, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom, prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému zloženiu jeho povinnosť zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe.

Vzhľadom k zmenám právnej úpravy procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie a vplyvu tejto úpravy na práva a právom chránené záujmy žalobcu, považujeme za nutné uviesť, že:

a) Podľa ust. §44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06. 2011:

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

b) Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011:

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

c) Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010:

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu (štátneho orgánu), rozhodnutie rozhodcovského súdu, alebo exekučným titulom bola napr. notárska zápisnica.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná:

§ nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti;

§ si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (poznáme, že tak návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, spĺňa všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom);

rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa XX.XX.XXXX a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 8 mesiacov!).

Žalobca tvrdí, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Dôkaz: Súdny spis exekučného súdu (Okresný súd Bratislava III) založený pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným: POHOTOVOSTĚ . s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. č.25, Bratislava 811 09 a povinným: F. Z., nar. XX.XX.XXXX pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXXX (registrácia súdneho exekútora M.;

2.

VI.

Opísaný postup exekučného súdu hodnotíme ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp.zn.: I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05).

Poukazujeme na skutočnosť, že poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

VII.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčísluje nasledovne.

A. Poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Poškodený vynaložil v tomto období:

§ na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- EUR;

§ na udržanie a správu informačného systému sumu 40,- EUR;

§ na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- EUR;

Celkovo vynaložil poškodený vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu márne sumu 125,- EUR. Táto suma by nezaťažila poškodeného, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu.

Poznamenávame, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy.

3. B. Zároveň si poškodený uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa nášho názoru dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného.

Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

§ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného;

§ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným;

§ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného.

Akokoľvek, náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv. Žalobcov uvádza aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy:

a. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s

absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti;

b. Úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov;

c. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu spôsobila neistotu plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 77/02).

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy úprava (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 120/2010 z 12. mája 2010).

Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 271/05).

Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzame pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 660,00 EUR. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadostučinenia poukazujeme na doterajšie rozhodnutia ústavného súdu vo veci porušovania práv na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov súdmi v civilnom konaní, konkrétne:

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 203/06-25, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 235/04-3, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadostučinenie 30.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 347/05, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 142/06-28, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadostučinenie 10.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a ôsmich mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 118/04-40, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a jedného mesiaca;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 110/04-55, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a deviatich mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 125/04-44, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a piatich mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 229/04-52, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a troch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 21/05-30, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 15.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a troch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 190/05-36, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a štyroch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 301/05-38, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 15.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a jedného mesiaca;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 82/03-25, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 15.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a ôsmich mesiacov.

Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 440,- EUR, za 8 celých mesiacov. Poškodený uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55 EUR za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu teda 660,- EUR za rok : 12 mesiacov v roku = 55 EUR za mesiac.

Upozorňujeme, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 246 dní!

4. VIII.

V danom prípade sa žalobca domáha podanou žalobou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III.

Žalobca postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Dôkazy: Spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku žalobu na náhradu škody uplatňovanej v tomto konaní;

Potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody;

- založené v súdnom spise vedenom pred Okresným súdom Bratislava III v konaní kde ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 a ako žalovaný Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, pričom predmetom je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinenej nesprávnym úradným postupom (rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia) pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXX dlžníkom (povinným): meno a priezvisko dlžníka (povinného): E. B., dátum narodenia dlžníka (povinného): XX.XX. XXXX, pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci číslo M.XXXX.

5. IX.

S poukazom na vyššie uvedenú skutkovú a právnu argumentáciu tvrdíme, že je nutné:

a) deklarováť porušenie práva žalobcu na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd;

b) deklarováť porušenia práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite;

c) deklarováť porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu (Okresný súd Bratislava III), konkrétne princípu legality, princípu ochrany legitímnych očakávaní, princípu ochrany dôvery v právo, princípu právnej istoty;

d) nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetku škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv označených pod písm. a) a b) a princípov právneho štátu označených pod písm. b).

6. a preto žiadame, aby súd:

a) medzitýmnym rozsudok v zmysle ust. § 152 ods. 2 veta druhá in fine O.s.p. rozhodol o základe veci tak, že:

žalovaná: Slovenská republika

jej menom: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky

je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom: Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09 nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol o jej návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXXX dlžníkom (povinným):

· meno a priezvisko dlžníka (povinného): F. Z.

· dátum narodenia dlžníka (povinného): XX.XX.XXXX

(kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo M.) v zákonom stanovenej lehote.

b) rozsudkom rozhodol tak, že:

žalovaná: Slovenská republika

jej menom: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky

je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 125,- EUR a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 440,- EUR, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná je zároveň povinná v rovnakej lehote zaplatiť žalobcovi trovy súdneho konania a poukázať ich k rukám jeho právneho zástupcu, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku.“

7. Zástupca odporcu s návrhom na začatie konania nesúhlasil.

8. Uznesením č.k. 15C/101/2012-25, zo dňa 22. augusta 2012, spojil súd toto konanie na spoločné konanie s vecami Okresného súdu Bratislava III, vedenými pod sp. zn. 15C/104/2012, sp. zn. 15C/116/2012, sp. zn. 15C/115/2012, sp. zn. 15C/100/2012, sp. zn. 15C/99/2012, sp. zn. 15C/96/2012,

sp. zn. 15C/97/2012, sp. zn. 15C/98/2012 a sp. zn. 6C/107/2012 s tým, že uvedené spojené veci budú vedené pod spoločnou sp. zn. 15C/101/2012.

9. Všetky uvedené konania začali podaním návrhu na začatie konania dňa 27.09.2012.

10. Súd vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Vec vedená pod sp. zn. 15C/101/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 35Er/1014/2010.

V tejto veci bola podaná dňa 15.07.2010 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému F. Z./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 29.10.2010.

Dňa 26.11.2012 bol súdu doručený návrh na zastavenie exekúcie, povinný zomrel dňa XX.XX.XXXX.

O návrhu na zastavenie exekúcie súd doposiaľ nerozhodol.

12. Vec vedená pod sp. zn. 15C/104/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 49Er/42/2011.

V tejto veci bola podaná dňa 14.01.2011 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnej D. J./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uznesením zo dňa 04.10.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

13. Vec vedená pod sp. zn. 15C/116/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/11/2010.

V tejto veci bola podaná dňa 08.01.2010 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému O. F. - F./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uznesením zo dňa 05.01.2012, právoplatným dňa 02.02.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

14. Vec vedená pod sp. zn. 15C/115/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/1311/2010.

V tejto veci bola podaná dňa 24.08. 2010 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnej T. Š./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uznesením zo dňa 05.01.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

Uznesením zo dňa 11.04.2013 bolo exekučné konanie zastavené.

15. Vec vedená pod sp. zn. 15C/110/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/718/2010.

V tejto veci bola podaná dňa 10.05.2010 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému A. P. - A./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 08.10.2010.

Exekučné konanie nie je doposiaľ skončené.

16. Vec vedená pod sp. zn. 15C/99/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 49Er/2211/2011.

V tejto veci bola podaná dňa 25.08. 2011 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému P. A./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uznesením zo dňa 04.10.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

Uznesením zo dňa 23.08.2012 bolo exekučné konanie zastavené.

17. Vec vedená pod sp. zn. 15C/96/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 49Er/2444/2008.

V tejto veci bola podaná dňa 01.12. 2008 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému P. X./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 04.12.2008.

Exekučné konanie nie je doposiaľ skončené.

18. Vec vedená pod sp. zn. 15C/97/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/1111/2010.

V tejto veci bola podaná dňa 15.07. 2010 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnej F. K./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Dňa 05.02.2016 bolo súdu doručené podanie označené ako „Postúpenie doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie.“

V tejto veci súd zatiaľ poverenie neudelil, resp. nerozhodol, že uvedenú žiadosť zamietá.

19. Vec vedená pod sp. zn. 15C/98/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/10/2009.

V tejto veci bola podaná dňa 09.01. 2009 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému J. B./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 13.01.2009.

Exekučné konanie nie je doposiaľ skončené.

20. Vec vedená pod sp. zn. 6C/107/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 48Er/2033/2011.

V tejto veci bola podaná dňa 04.08. 2011 žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému G. Z./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uznesením zo dňa 04.01.2012, právoplatným dňa 22.02.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

21. Súd posudzoval takto zistený skutkový stav podľa nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02. 2002 do 31.05.2010, súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06. 2010 do 31.05.2011, súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06. 2011, súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. /Ďalšie znenie tohto ustanovenia je obsahovo plne identické s citovaným znením jeho úpravy platnej od 01.06.2010 do 31.05.2011/.

Podľa § 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 písm. a/ cit. zák., na účely tohto zákona, výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ cit. zák., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ cit. zák., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej pred bodkočiarkou cit. zák., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 cit. ust. zák., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom priznaná škoda.

§ 17 cit. zák. má označenie „Spôsob a rozsah náhrady škody.“

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 cit. ust. zák., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ods. 3 cit. ust. zák., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b/ závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo,
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ods. 4, výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

Podľa ods. 5 cit. ust. zák., v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

§ 7 cit. zák. má označenie „Rozhodnutie o zatknutí, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody.“

§ 8 cit. zák., má označenie „Rozhodnutie o treste, ochrannom opatrení alebo rozhodovaní o väzbe.“

Novela § 17 ods. 4 cit. zák., účinnej od 01.01. 2013, znie:

„4/ Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. 8a/.“

„8a“ znie nasledovne: „Zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi v znení zákona č. 79/2008 Z.z.“

Novela § 17 cit. zák., účinnej od 01.01. 2013 znie:

„11. V § 17 sa vypúšťa odsek 5.“

Podľa § 28 cit. zák., zrušuje sa zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 cit. zák., uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo / ušlý zisk /.

Podľa § 11 cit. zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 cit. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov na aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ods. 2 cit. ust. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba právo tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ods. 3 cit. ust. zák., výšku náhrady podľa ods.2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh na začatie konania nebol podaný dôvodne, preto ho zamietol, a to z nasledovných dôvodov:

23. Súd, keďže nedošlo k škodnej udalosti, zamietol návrh na začatie v časti náhrady škody, z dôvodu, že v deň začatí všetkých uvedených konaní, teda 27.09.2012, boli v troch exekučných konaniach zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, /12., 13., 20./, dve exekučné konania boli zastavené, /14., 16./, v jednom exekučnom konaní povinný zomrel, /11./, tri exekučné konania, v ktorých boli udelené poverenia, doposiaľ nie sú skončené, /15., 17., 19./ a napokon v jednom exekučnom konaní nebolo zatiaľ udelené poverenie na vykonanie exekúcie, pričom od súdneho exekútora bolo až dňa 05.12.2016 doručené súdu podanie označené ako „Postúpenie doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie.“/8./“

24. Súd zamietol návrh na začatie konania v časti uhradenia nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže podľa názoru súdu môže byť uhradená výlučne len fyzickým osobám a teda nie právnickým osobám, táto skutočnosť vyplýva, zo samotného obsahového, logického a gramatického znenia § 17 ods. 2, ods.

3, pričom za takéhoto právneho stavu nič na tom nemení ani použitie výrazu „najmä,“ tento právny názor súdu je podporený aj tým, že pôvodný ods. 4 cit. zák., právne vychádzal z právnej skutočnosti týkajúcej sa výlučne fyzickej osoby, rovnako tak je podporený aj tou právnou skutočnosťou, že aj novelizovaný ods. 4 cit. zák., právne vychádza z právnej skutočnosti týkajúcej sa výlučne fyzickej osoby, ďalej súd poukazuje na to, že aj keď bol pôvodný odsek 5/ vypustený, pričom nemení to nič na skutočnosti, že výšku úhrady podľa ods. 1 a ods. 2 nie je potrebné právne „právne oddeliť,“ logicky to má pochopiteľne povinnosť právne oddeliť fyzická osoba, ktorej sa to týka, ďalej treba vychádzať aj z obsahovej podobnosti, resp. totožnosti so znením § 13 ods. 1, 2 a 3 OZ, ďalej treba vychádzať aj z obsahového právneho rozdelenia § 17 ods. 1 a ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., a ďalej treba poukázať na to, že § 17 cit. zák. má síce označenie: „Spôsob a rozsah náhrady škody,“ avšak „skutočná škoda a ušlý zisk“ uvedenými v ods. 1, sú pojmami § 420 ods. 1, resp. § 442 ods. 1 OZ, kým v ods. 2 je uvedený pojem „ujma,“ ktorý obsahovo, logicky i gramaticky vychádza z § 13 ods. 2 OZ, pričom aj pojem „dostatočné zadosťučinenie,“ obsahovo, logicky i gramaticky vychádza z § 13 ods. ods. 1 cit. zák., rovnako tak pojem „najmä,“ obsahovo i gramaticky vychádza z § 13 ods. 2 OZ a na záver tejto analýzy súd poukazuje i na to, že slovné spojenie uvedené v § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z.: „V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak“ . . . , možno obsahovo i gramaticky identifikovať s § 13 ods. 1 OZ: „Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie,“ v súvislosti s ods. 2 cit. ust. zák.,: „Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce primerané zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.“

Pre úplnosť analýzy súd poukazuje na to, že v konaniach o ochranu osobnosti je jedna z foriem morálnej satisfakcie /§ 13 ods. 1 OZ/, využívaná forma určovacieho výroku /nie vo forme § 80 písm. c/ OSP/, : „Súd konštatuje, že žalovaný zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu tým, že. . .,“ čo je teda obsahovo i gramaticky zhodné s „V prípade, ak iba samotné konštatovanie práva. . .,“ /§ 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z./.

Na úplný záver analýzy súd poukazuje na to, že aj keď zákonodarca v Zákone č. 514/2003 Z.z. výslovne neuviedol, že je to zákon o zodpovednosti za škodu a nemajetkovej ujmy, ani to výslovne neuviedol v označení § 17 cit. zák., nebolo potrebné tak urobiť, pretože primárne išlo o zodpovednosti za škodu a tu súd poukazuje na to, že predchádzajúci Zákon č. 58/1969 Zb. vôbec nepoznal nemajetkovú ujmu, ale pokiaľ sa v súčasnosti právne aplikuje, tak ako judikoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, je možné v súčasnosti uplatniť si aj nemajetkovú ujmu.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu v konaní a keďže navrhovateľ nemal v konaní úspech, súd mu nepriznal náhradu trov konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, odporcovi súd nepriznal náhradu trov konania, keďže mu nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/.